

den, at man meente, at de Vedkommende endnu i nogen Tid burde prøve, hvorvidt deres nylig bestilte Sognepræst ikke var en Mand, til hvem de kunde slutte sig med samme Oprigtighed og Hengivenhed som til den Præst, som de havde valgt udenfor Sognet. Den saaledes anførte Grund forekommer mig at være meget tilfredsstillende. De Vedkommende vilde nu ved at vente i nogen Tid og ved i fuld Oprigtighed at gjøre sig bekendte med Sognepræstens christelige Lærdomme og Foredrag kunne overveie med sig selv, hvorvidt de vilde kunne føle sig tilfredsstillende med ham, og skulde det nu efter nogen Tids Forløb vise sig, at de ikke kunne slutte sig til ham, vilde de have Udfigt til at faae den ønskede Tilladelse. Jeg skulde derfor ønske, at den ærede Forslagsstiller vilde tage sit Forslag tilbage, netop af den Grund, som den ærede Minister nævnte, at Vedtagelsen af et saadant Forslag til en Tilføining til Loven kan gjøre det tvivlsomt, hvorvidt man i det Hele vil faae Loven. Vi vide jo, at vi nu ere saa heldige at have en mere frifindet Cultusminister, mener jeg, at vi skulle benytte det heldige Dieblik til at faae Loven, og derfor ønsker jeg, at den maa blive vedtagen i den Skikkelse, hvori den er bleven indbragt, da vi derved vilde have Visshed for virkelig at faae den.

Monrad: Jeg skal kun kortelig anføre, hvorfor jeg ikke kan stemme for Loven, men maa fastholde den samme Mening, som jeg, hvad det ærede Medlem (S. A. Hansen) meget rigtig bemærkede, gjorde gjældende som Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet. Der staaer i Grundloven, at Folketirkens Forsatning skal ordnes ved Lov. Jeg troer, at de Fleste, som have gjort denne Bestemmelse til Gjenstand for alvorlig Overveielse, opfatte den saaledes, at Kirken skal have en saadan selvstændig Stilling, at den selv faaer Raadighed over de Anliggender, der slet ikke berøre det borgerlige Samsfund. Denne Lov vedrører nu slet ikke det borgerlige Samsfund; den vedrører et reent kirkeligt Anliggende. Nu vil jeg sige, at efter min Mening er Rigsdagen ikke stiftet

til at afgjøre et saadant Spørgsmaal; thi Rigsdagen er ikke nogen Synode. Hvis Rigsdagen var en Synode, eller tillige fungerede som Synode, da er det jo aabenbart, at man vilde tage visse Bestemmelser for at sikke sig Medlemmernes Interesse for Kirken; man vilde da uden Tvivl idetmindste bestemme, at de, der deeltog i Forhandlingerne om saadanne Sager, skulde være Medlemmer af det Samsfund, hvis reent indre Anliggender de skulde tage Bestemmelse om; men dette er nu ikke Tilfældet. Dette er Grunden, hvorfor jeg ikke kan stemme for dette Lovforslag, som jeg efter min Opfattelse finder at være stridende mod Grundloven. Det skal isvrigt være mig overordentlig hjært, jo mere min høitagtede Efterfølgers Frisindethed kan blive anerkjendt, ikke alene i denne Retning, men ogsaa i en anden Retning. Jeg nærer aldeles ikke nogen Skinsyge i den Henseende.

H. Olsen: I Anledning af den høitagtede Ministers Udtalelser skal jeg kun erklære, at det ikke har været saa lidet beroligende for mig at høre, at han dog var af den Formening, at saadanne Ansøgninger i de fleste Tilfælde burde bevilges. Jeg kan ikke ganske lade den Grund gjælde, som her er anført; thi jeg mener, at det, saaledes som jeg allerede har tilladt mig at oplyse, har ligget aldeles udenfor Betragtningen, da denne Sag blev behandlet, at Biskoppen skulde være berettiget til at afgive noget Skjøn om det Forsvarlige eller Uforsvarlige i, at Menighedens Medlemmer benyttede sig af den Ret, Loven hjemler dem til at løse Sognebaand. Med Hensyn til at dette skulde være steet forbausende hurtigt, efter at den nye Præst var ansat, skal jeg give den Oplysning, at de Vedkommende have erklæret, at de baade have hørt Præsten prædike og talt med ham privat, men hertil kommer endnu en anden Omstændighed, nemlig den, at vedkommende Præst i en lang Række af Aar har staaet i Spidsen for Udgivelsen af et kirkeligt Ugeskrift. Herved vil jeg ikke kaste den mindste Dabel paa denne Præst, men det er klart, at de Paagjældende, naar de følge med de kirkelige Sager, da ikke have kunnet været uvidende om Præstens religiøse Standpunkt, og at dette